

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/172/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7110209009
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2012:7110209009.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Cakociho a sudcov JUDr. Petra Tutka a JUDr. Pavla Tkáča v právnej veci žalobcu: K., U..G..C.. so sídlom v W., O. Č.. X, IČO: XX XXX XXX, zastupeného T.. G. L., advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v W., K. X, proti žalovanej: W. L. Ľ., H..U.., P. N. R., so sídlom v X., Š.B. Č.. X, IČO: XX XXX XXX, o zaplatenie 462,85 eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I, zo dňa 4. 2. 2011, č. k. 16C/85/2010-71 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu a účastníkom nepriznal náhradu trov konania. Žalobcu zaviazal zaplatiť súdny poplatok vo výške 27,50 eur na účet Okresného súdu Košice I do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Týmto rozsudkom súd prvého stupňa rozhodol o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 462,85 eur spolu s úrokom z omeškania, ktorý žalobca zakladal na svojom nároku ako poukazníka v zmysle ustanovení o poukážke podľa § 535 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Rozsudok odôvodnil súd prvého stupňa tým, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 7. 4. 2008 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo zn. Š.W. K., Q.: W. - XXX - Bo poškodeného L. P.. Vozidlo bolo opravené v autoservise žalobcu K., U..G..C.. a poškodený L. P. na základe splnomocnenia zo dňa 17. 4. 2008 žiadal poukázať úhradu za opravu vozidla žalovaným na účet autoservisu žalobcu. S poukazom na ustanovenie § 535 a § 536 Občianskeho zákonníka súd 1.stupňa konštatoval, že vznik právneho vzťahu z poukážky predpokladá jednak dohodu medzi poukazcom a poukazníkom, ktorá vzniká, keď poukazník (v danom prípade žalobca ako opravca) prijal splnomocnenie poukazcu (v danom prípade poškodeného L. P.) a súhlasí s tým, že si vyberie plnenie od poukázanca (v danom prípade poisťovne - žalovaného). Z tohto pomeru vyplýva právny dôvod vzniku poukážky, ktorý smeroval v tomto prípade k splneniu dlhu. Ďalším predpokladom účinnosti poukážky je dohoda medzi poukazcom (poškodený) a poukázancom (poisťovňa), keď poukazca splnomocní poukázanca, aby splnil poukazníkovi na účet poukazcu. Prijatím tohto splnomocnenia vzniká medzi poukazcom a poukázancom tzv. úhradový vzťah. Poukázanec pritom nemusí prijať splnomocnenie poukazcu okrem prípadu vyplývajúceho z § 536 Občianskeho zákonníka, teda prípadu, že už dlhuje poukázancovi plnenie, ktoré je predmetom poukážky. Posledným právnym úkonom, ktorý zakladá účinnosť poukážky je jednostranný právny úkon poukázanca (poisťovňa)

adresovaný poukazníkovi (opravca), že poukážku prijíma. Daným okamihom, keď poukazníkovi dôjde oznámenie poukazcu, že poukážku prijíma, je založený ďalší právny vzťah tzv. platobný. Za prijatie poukážky sa považuje aj plnenie poukazcu potom, čo bol k tomu vyzvaný poukazníkom.

Súd prvého stupňa ďalej konštatoval, že tieto právne úkony sú neformálneho charakteru, je však potrebné, aby boli splnené náležitosti platného právneho úkonu čo do určitosti a zrozumiteľnosti (§ 37 OZ), teda musí byť nepochybne zrejmé, že sa jedná o právny vzťah z poukážky, ako aj predmet poukážky, t.j. plnenie, ktorého sa poukážka týka. V prejednávanom prípade žalobca tvrdí, že ako poukazníkovi mu vznikol právny nárok voči žalovanej ako poukázancovi z dôvodu, že poukázanec, teda žalovaná prijala poukážku poskytnutím čiastočného plnenia. Z tohto dôvodu mal preto právo domáhať sa splnenia povinností na úhradu sumy, ktorá zodpovedá rozdielu medzi už poukázaným poistným plnením z poistnej zmluvy a nákladmi skutočne vynaloženými poukazníkom - žalobcom pri oprave motorového vozidla. Vznik poukážky žalobca preukazuje „splnomocnením“, ktorým poškodený L. P. splnomocnil žalovanú k vyplateniu škody podľa poistnej udalosti za poškodenie motorového vozidla a zároveň s tým splnomocnil žalobcu na prijatie písomností týkajúcich sa likvidácie poistnej udalosti, na nahliadnutie do spisov, do všetkých príslušných dokumentov týkajúcich sa likvidácie poistných udalostí, robenie výpisov a odpisov. Splnomocnenie zo dňa 17. 4. 2008 bolo doručené žalobcom žalovanej dňa 18. 4. 2008. Faktúra za opravu motorového vozidla vystavená žalobcom pod č. 28800066 zo dňa 16. 4. 2008 bola splatná dňa 23. 4. 2008 na sumu 1.774,60 eur (53.461,50 Sk). Poistná udalosť bola evidovaná žalovanou pod č. 9550534892 a vyporiadaná poskytnutím poistného plnenia vo výške 1.427,90 eur (43.017,- Sk) v prospech žalobcu ako opravcu, ktoré skutočnosti žalovaná oznámila poškodenému poistenému L. P. listom zo dňa 22. 4. 2008.

Súd prvého stupňa na základe toho uzavrel, že z predložených listinných dokladov nevyplýva tá skutočnosť, že došlo k založeniu právneho vzťahu z poukážky na vybratie finančného plnenia vo výške 1.774,60 eur. V predmetnom spore v čase vyhotovenia splnomocnenia nebola známa ani výška nákladov na opravu vozidla, ani rozsah poistného plnenia, na ktoré vzniká poškodenému právo. Predložený listinný doklad „splnomocnenie“ zo dňa 17. 4. 2008 obsahuje len splnomocnenie od poškodeného k vyplateniu škody v zmysle poistnej zmluvy. Rozsah tohto plnenia nie je možné vyvodit' ani z ďalších doložených listinných dôkazov. Pokiaľ by bolo možné konštatovať vznik vzťahu z poukážky, tento by tu existoval len v rozsahu takého finančného plnenia, ktoré zodpovedá škode, aká bola ustálená žalovanou v rámci plnenia z poistnej udalosti uzavretej s poškodeným L. P.. Ak poukázancovi nie je zrejmé v čase udelenia splnomocnenia na plnenie na účet poukazcu rozsah pohľadávky, ktorá sa má plniť poukazníkovi, nemožno hovoriť o jej prijatí, ak poskytne len nejakú časť plnenia, a to v rozsahu, ktorú si sám určil. Svojou povahou a účelom poukážka vylučuje, aby poukázanec bol tým subjektom, ktorý určuje rozsah plnenia, ktorý z poukážky poskytne poukazníkovi, ako je to v predmetnej veci. Žiadny z úkonov, ani predložené listinné dôkazy nepreukazujú, že žalovaná z pozície poukázanca prijala poukážku v rozsahu plnenia 1.777,60 eur, z titulu čoho by vznikol potom priamy nárok medzi žalobcom ako poukazníkom a žalovanou ako poukázancom. Takáto finančná čiastka nefigurovala v žiadnom splnomocnení, nebola teda zrejmá v čase vzniku právnych nárokov, ktoré mali zakladať vznik poukážky, a preto nemôže zakladať ani povinnosť poukázanca na plnenie v tomto rozsahu vo vzťahu k poukazníkovi. Právny úkon (splnomocnenie), ktorým sa na jednej strane splnomocňuje žalovaná ako poisťovňa na vyplatenie škody v zmysle poistnej zmluvy a na druhej strane opravca na prijímanie písomností týkajúcich sa likvidácie poistnej udalosti na nahliadnutie do príslušných dokumentov, nedáva dostatočne a zrozumiteľným spôsobom najavo, že by sa malo jednať o právny vzťah založený na poukážke a pokiaľ vychádza z toho, že je to poukázanec - žalovaná ako poisťovateľ, kto určuje predmet poukážky, nezodpovedá ani inštitútu poukážky, keďže plnenie poukázanca z poukážky má, čo do rozsahu kopírovať vzťah poukazcu a poukazníka a k tomu má výslovne smerovať aj dohoda a na jej základe udelené splnomocnenie medzi poukazcom a poukázancom. Súdu v danom prípade bolo preukázané, že nedošlo k vzniku poukážky medzi žalobcom ako poukazníkom, poškodeným Pavlom Vindtom ako poukazcom a žalovanou ako poukázancom, nakoľko absentujú v úkonoch účastníkov predpoklady vzniku tohto právneho vzťahu vo forme dohody zmluvných strán o spôsobe a rozsahu plnenia a akceptácia tejto dohody poukázancom. Preto neexistuje ani priamy právny nárok na plnenie veci medzi žalobcom a žalovanou z titulu vzťahu poukazník - poukázanec. Splnomocnenie, od ktorého žalobca odvodzoval vznik záväzkového vzťahu z titulu poukážky, súd vyhodnotil len ako právny úkon, ktorým poškodený oznamoval poisťovateľovi spôsob a miesto plnenia záväzku z poistnej zmluvy, a ktorým súčasne splnomocnil žalobcu na nahliadnutie do príslušnej poistnej dokumentácie a ďalšie

súvisiace úkony týkajúce sa škody na jeho motorovom vozidle. Súd v prejednávanej veci nekonštatoval ani existenciu iného právneho vzťahu, z titulu ktorého by žalobca bol oprávnený domáhať sa priameho plnenia proti žalovanej. Navyše pohľadávka na náhradu škody v rozsahu uplatňovanom v žalobe, bola zo strany poškodeného postúpená na ďalší subjekt Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 24. 8. 2008, keď sa novým veriteľom tejto pohľadávky stala ako postupník spoločnosť U., U..G..C., so sídlom v W., Č. Č.. X, IČO: XX XXX XXX, ktoré postúpenie bolo oznámené žalovanej dňa 24. 4. 2008. V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že pokiaľ by malo dôjsť k účinnému vzniku právneho vzťahu z titulu poukážky, ktorá predstavuje zmenu subjektov záväzku, po prijatí poukážky zo strany poukázanca - poisťovne, poukazník - opravca, by sa stal novým veriteľom pôvodného záväzkového vzťahu, preto poukazca - poškodený ako pôvodný veriteľ, by už nebol oprávnený na postúpenie pohľadávky.

S poukazom na vyššie uvedené súd konštatoval, keďže nebola v konaní aktívna vecná legitímácia žalobcu, teda také jeho právne postavenie vyplývajúce z hmotného práva, ktoré by mu umožňovalo uplatňovať si rozdiel medzi poistným plnením a skutočne vynaloženými nákladmi na opravu motorového vozidla voči žalovanej ako poisťovateľovi, súd návrh zamietol a už sa nezaoberal ďalšími skutkovými okolnosťami žaloby týkajúcimi sa rozsahu a dôvodnosti uplatňovaného nároku. S poukazom na zamietnutie nároku vo veci samej zamietol súd prvého stupňa aj na neho naväzujúce príslušenstvo, ktoré žalobca odôvodňoval titulom vynaloženia nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to nákladu na vyhotovenie znaleckého posudku.

Rozhodnutie o trovách konania založil súd prvého stupňa na ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p. a konštatoval, že žalobcovi, ktorý nebol v konaní úspešný náhrada trov konania nepatrí a žalovanej žiadne preukázateľné trovy konania nevznikli, preto účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

S poukazom na ustanovenie § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch zaviazal súd žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu vo výške 27,50 eur podľa prílohy zákona - podľa sadzobníka súdnych poplatkov, a to položky a) vo výške 6 % z ceny predmetu konania.

Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Tento žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Svoje odvolanie zakladal na dôvodoch uvedených v ustanovení § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., teda na tvrdení, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní uviedol, že sa nestotožňuje s právnym záverom súdu prvého stupňa v otázke posúdenia vzniku právnych vzťahov z poukážky, a to z dôvodov, že tento nevzal do úvahy všetky okolnosti, za ktorých došlo k uskutočneniu jednotlivých právnych úkonov účastníkmi, a to poškodeným, žalobcom a následne žalovanou. Rozsah pohľadávky poukazcu, ktorým mala žalovaná na základe splnomocnenia a ďalších právnych úkonov v súlade s poistnou zmluvou plniť, bol daný vymedzením pojmov škoda za poškodenie motorového vozidla, presne identifikovaného evidenčným číslom. Následne v čase doručenia všetkých písomností žalovanej zo strany poukazníka, teda žalobcu mala žalovaná k dispozícii všetky podklady, z ktorých nadobudla vedomosť o výške škody, ako aj okolnostiach jej vzniku, teda okolnostiach samotnej dopravnej nehody. V momente uskutočnenia právneho úkonu žalovanej, t.j. čiastočného plnenia náhrady škody, ktoré žalobca považuje za prijatie poukážky, konala žalovaná jednak v súlade so splnomocnením a taktiež na základe vykonaného šetrenia potrebné k určeniu rozsahu náhrady škody. Nestotožňuje sa so zásadným záverom súdu, v zmysle ktorého čiastočným plnením dochádza k prijatiu poukážky iba v rozsahu tohto plnenia, teda v konkrétnom prípade v rozsahu poistného plnenia, ktoré určila sama žalovaná. Má za to, že žalovaná pokiaľ plnila v zmysle splnomocnenia a na výzvu žalobcu uskutočnenú v súlade so splnomocnením a dohodou medzi ním a poškodeným, plnila poukaz vyplývajúci z tohto splnomocnenia a tým prijala poukaz ako celok. Prijatím poukazu vzniká priamo zo zákona poukazníkovi priamy nárok na vymáhanie plnenia od poukázanca. Z uvedeného podľa názoru žalobcu vyplýva potreba vykladať ustanovenia § 535 Občianskeho zákonníka tak, že aj čiastočné plnenie poukazcu je jeho prijatím v celom rozsahu, ktorý rozsah je vymedzený úkonom poukazcu v rámci splnomocnenia. Rozsah poukazu bol jednoznačne vymedzený pojmom škoda v zmysle poistnej zmluvy a touto škodou sú primerané náklady na opravu vozidla. Preto ak v zmysle takto vymedzeného poukazu poukazcu následne na výzvu poukazníka plní poukázanec náklady na opravu v ním určenej výške, má sa za to, že prijíma poukaz v celom rozsahu, ktorý ale plní iba čiastočne. Žalobca nesúhlasí ani s právnym názorom súdu, podľa ktorého v úkonoch účastníkov absentujú predpoklady vzniku právneho vzťahu z

poukážky vo forme dohody zmluvných strán o spôsobe a rozsahu plnenia a akceptácia tejto dohody poukázateľcom, a teda žalovanou. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že pre jednotlivé právne úkony účastníkov nie je predpísaná forma, teda nemusia byť uskutočnené písomne. Z jednotlivých úkonov účastníkov je zrejmé, že poškodený splnomocnil žalovanú k vyplateniu škody na motorovom vozidle predstavujúcej úhradu za opravu na konkrétny účet žalobcu, pričom plnenie náhrady škody v konkrétnej výške uplatnil žalobca u žalovanej, ktorá na základe týchto úkonov aj v súlade so splnomocnením plnenia poukázala priamo žalobcovi. Považuje preto za nesprávne vyhodnotenia splnomocnenia vykonané súdom prvého stupňa len ako právny úkon, ktorým poškodený oznamoval poisťovateľovi spôsob a miesto plnenia záväzku z poisťovej zmluvy. Pokiaľ súd riešil v rámci odôvodnenia aj otázku postúpenia pohľadávky poškodeného, k danému žalobcu udáva, že samotný súd konštatoval, že v prípade vzniku právneho vzťahu z poukážky, by bol úkon postúpenia neplatný, pretože poškodený by týmto nárokom už nedisponoval. Uvedené však nemá právne významný vzťah k existencii aktívnej legitímácie žalobcu v tomto konaní ako tretieho subjektu, ktorý nebol účastníkom zmluvy o postúpení pohľadávky.

Žalovaná žiadala napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Odvolačný súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom zamietavom výroku, ako aj vo výroku o trovách konania podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a na základe toho dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci. Vykonalé dôkazy vyhodnotil postupom podľa § 132 O.s.p. Z týchto dôkazov vyvodil správne skutkové závery, na ktorých založil svoje rozhodnutie. Skutkový stav aj správne právne posúdil a aj vecne správne vo veci rozhodol pokiaľ žalobu zamietol.

Za vecne správne a výstižné považuje odvolací súd aj dôvody prvostupňového rozsudku, na ktoré v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca v odvolaní proti rozsudku iba opakuje svoje hodnotenie vykonaných dôkazov a svoj právny názor, ktorý uvádzal už v konaní pred súdom prvého stupňa, súd prvého stupňa sa s týmito skutočnosťami vyporiadal v dôvodoch rozsudku.

Na základe toho odvolací súd iba na potvrdenie správnosti rozsudku a v rámci reakcie na odvolacie námietky žalobcu, považuje za potrebné uviesť:

Podľa ustanovenia podľa § 535 Občianskeho zákonníka poukážkou sa oprávňuje poukazník vybrať plnenie u poukázateľa a poukázateľ sa splnomocňuje, aby splnil poukazníkovi na účet príkazcu. Priamy nárok nadobudne poukazník proti poukázateľovi len vtedy, ak sa dostane prejav poukázateľa, že poukážku prijíma.

Podľa § 536 ods. 1 Občianskeho zákonníka pokiaľ je poukázateľ to, čo má plniť, už poukazcovi dlžný, je voči nemu povinný poukážke vyhovieť. Jeho záväzok zanikne, ak nie je inak dohodnuté, iba tým, že splní podľa poukážky poukazníkovi. Ak sa má poukážkou splniť dlh príkazcu poukazníka, ktorý s tým súhlasil, je poukazník povinný poukázateľa vyzvať, aby plnil.

Z obsahu týchto zákonných ustanovení vyplýva, že poukážka je trojstranným právnym vzťahom, k účinnosti ktorej sa vyžadujú tri právne úkony:

1) Dohoda medzi poukázancom a poukazníkom.

Takýto právny vzťah medzi nimi vzniká ako náhle poukazník prijme splnomocnenie poukazcu a súhlasí s tým, že vyberie (príjme) plnenie od poukázanca. Z tohto pomeru vyplýva dôvod vystavenia poukážky, a prečo sa poskytuje poukazníkovi určitá hodnota spočívajúca v plnení od poukázanca.

2) Dohoda medzi poukazcom a poukázancom,

na základe ktorej poukazca splnomocní zároveň poukázanca, aby plnil poukazníkovi na účet poukazcu. Tým, že poukázanec splnomocnenie prijme (súhlasí, že bude plniť poukazníkovi), vzniká medzi ním a poukazcom právny vzťah (krycí, či úhradový pomer). Poukázanec nemusí prijať splnomocnenie poukazcu. Jedine v prípade, pokiaľ je dlžníkom poukazcu, pričom ide o dlh, ktorý je predmetom poukážky, má voči nemu povinnosť poukážke vyhovieť.

3) Jednostranný právny úkon poukázanca adresovaný poukazníkovi - prijatie poukážky.

Okamihom, keď poukazníkovi dôjde oznámenie poukázanca, že poukážku prijíma, vzniká právny vzťah (platobný pomer). Poukazníkovi týmto okamihom vzniká priamy právny nárok voči poukázancom tak, že môže nárok na plnenie proti nemu uplatniť na súde. Poukázancom totiž týmto vzniká povinnosť splniť poukazníkovi to, načo ho poukazca splnomocnil. Pokiaľ poukázanec splní potom, ako bol na to poukazníkom vyzvaný, má sa za to, že poukážku prijal.

Pokiaľ sa vyššie uvedené právne úkony neuskutočnia, nedôjde k naplneniu právneho vzťahu poukážky. K jeho vzniku preto nestačí len jedna z uvedených zmlúv a ani dve a poukážka nemôže vzniknúť ani bez prijímacieho prejavu poukázanca, lebo bez tohto prejavu nevznikne právny pomer medzi poukazníkom a poukázancom. Zmluvy ani prejav poukázanca nevyžadujú písomnú formu, i keď poukážka bude mať najčastejšie práve takúto písomnú formu.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa v tom, že v predmetnom prípade neboli splnené predpoklady pre vznik právneho vzťahu z poukážky. V splnomocnení poškodeného, ktorý splnomocnil žalobcu, absentuje splnomocnenie na vybratie plnenia od poukázanca (žalovanej). Z absencie zmlúv medzi poukazcom a poukazníkom, ktorou by poukazník prijal splnomocnenie poukazcu a súhlasil, že príjme plnenie poukázanca, nemožno uzavrieť, že právny vzťah poukážky vznikol. Navyše z obsahu tohto splnomocnenia by mal vyplývať aj dôvod vystavenia poukážky (kauza), ktorým v danom prípade malo byť splnenie dlhu. Z obsahu splnomocnenia však nemožno jednoznačne vyvodiť dôvod a ani rozsah plnenia. Z obsahu tohto listinného dôkazu vyplýva len, že má ísť zo strany žalovaného o „vyplatenie škody“ bez jej bližšej špecifikácie a uvedenia výšky. Z obsahu splnomocnenia navyše nevyplýva dohoda medzi poukazcom a poukázancom, ktorou by poukazca splnomocnil poukázanca, aby plnil na účet poukazníka. Plniť sa malo totiž na účet poukazníka uvedený v splnomocnení.

Odvolací súd sa preto stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že zo strany poukázanca nedošlo k prijatiu poukážky voči poukazníkovi, preto medzi nevznikol ani právny vzťah, o ktorý žalobca opiera svoju aktívnu legitímáciu v spore. V priebehu konania zo strany žalobcu nebol predložený dôkaz svedčiaci o tom, že by zo strany žalovaného došlo k prijatiu poukážky, pričom čiastočné plnenie na účet

uvedených splnomocnení, za prijatie poukážky považovať nemožno. Z obsahu spisu nemožno vyvodit' žiadny iný úkon žalovaného svedčiaci o prijatí poukážky, naopak žalovaná v priebehu celého konania tvrdila, že k prijatiu poukážky z jej strany nedošlo.

Ani ďalšia odvolacia námietka žalobcu spočívajúca v tvrdení, že v čase doručenia výzvy na plnenie žalovanej zo strany žalobcu, táto už bola dlžná poškodenému a mala povinnosť vyhovieť poukážke v zmysle § 536 ods. 1 OZ, nie je dôvodná. Z obsahu splnomocnenia takýto dôvod plnenia nevyplýva. Vychádzajúc zo záveru, že nedošlo ani k vzniku poukážky, nemohol vzniknúť ani priamy nárok žalobcu voči žalovanej. Žalovanej nevznikla povinnosť plniť poukazníkovi ani v zmysle § 15 zákona č. 381/2001 Z. z., pretože podľa tohto ustanovenia náhradu škody uhrádza poisťovateľ len poškodenému. Povinnosť poisťovne plniť podľa tohto zákonného ustanovenia poškodenému vzniká len v rozsahu nároku preukázaného.

Skutočnosť, že úmyslom poškodeného nebolo založiť právny vzťah zodpovedajúci právnej úprave hmotnoprávneho inštitútu poukážky, ktorým by sa zbavil svojej pohľadávky na plnenie voči poisťovni nasvedčuje aj jeho následné správanie, keď spornú pohľadávku postúpil na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24.8.2008 spoločnosti U. U..G..C... Zjavne si teda bol vedomý toho, že právne úkony vykonané vo vzťahu k žalobcovi ako aj žalovanej boli iba splnomocneniami, ktoré ich oprávňovali konať iba v jeho mene.

S poukazom na tieto dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania sa zakladá na ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p. Neúspešnému žalobcovi v odvolacom konaní náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a úspešná žalovaná si nárok na náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila, preto odvolací súd nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.